

Camino aan het Wad, 2 april '18. Molenwandeling door het groenehart
De groep bestaat vandaag uit 28 mensen, die het slechte weer
trotseren.

Start leiden Centraal, we lopen richting centrum. Hier werden
bijgepraat over diverse historische gebouwen. Over de brug passeren
we het monumentje van Kiek in de vorm van een statief met een
foto toestel. Kiek was een fotograaf die in de 18^e eeuw leefde en een
van de eerste fotografen was. De 'plaatjes' die hij maakte werden
'kiekjes' genoemd. Daar komt het woord 'kiekje' voor een foto
vandaan. Vervolgens komen we langs de
Kegelbaan van herensociëteit Amacitia,
(opgericht in 1768) hier vermaken de
'betere kringen' zich. Deze baan is nog
steeds in gebruik. Je kan er alleen maar op
voordracht van een ander, lid worden. Het
zijn voornamelijk leden van oude
studentensociëteiten. Langs molen De Valk, een voormalige
korenmolen die momenteel een museum is waar het aloude ambacht
van Molenaar in de schijnwerpers wordt gezet. Aan de voet van de
molen lopen we over het prestigieuze project van Leiden; de diepste
parkeergarage van Nederland die bijna 30 meter diep is. Daarna
naar de Marktsteeg waar we de 'roestbak' van Leiden bewonderden.
Dit is momenteel een poptempel.

Vroeger waren hier oud-ijzer-handelaren actief. In eerbetoon aan deze, is het moderne gebouw uitgevoerd in ijzer met een 'roestlaag'.

Op weg naar de koffiestop komen we langs de Oude Vest, dit was in de middeleeuwen de stadsvest van Leiden. Hier bekeken we het Meermanshofje, dit is een van de vele hofjes die de stad rijk is en vaak voor een bepaalde minder bedeelde groep (oudere, en/of alleen staande vrouwen) werd gebouwd. Langs de oude haven naar de Zijlpoort waar de koffie op

ons wacht. De oude poort is één van de twee oude poorten die Leiden momenteel nog heeft.

Via de Lage Rijndijk passeren we de Spanjaardsbrug en gaan dan langs de Rijn richting Leiderdorp, via een stukje hoofdstraat zoeken we weer de Rijn op waar we langs blijven lopen. We passeren de Rijksweg A4 waar we overheen lopen.

Het was een waar huzarenstukje om de rijksweg onder de oude rivier door de krijgen terwijl zowel het autoverkeer als het waterverkeer

niet gehinderd mocht worden. We zien de Meerburgkerk aan de overkant van de Rijn en gaan langs een oud kerkje richting de Doeshaven, dit is een haven voor plezierjachten. We blijven langs de A4 lopen maar hebben geen last van het

verkeerslawaai doordat er voldoende geluidswerende maatregelen zijn genomen. Nu komen we in een mooi gebied wat sinds een aantal jaren een recreatie bestemming heeft. In dit gebied zijn diverse molens neergezet die elders weg moesten door uitbreiding van wegen. We telden er een stuk of 6.

Als eerste treffen wij de Doeshofmolen waar de molenaar aanwezig bleek te zijn en een mooi verhaal vertelde over het molenaar zijn. Hierna langs de Munnikenmolen, op weg naar onze lunchstek passeerden we de oude plek van de Munnikenmolen.

Waar een grappig monument staat met een knipoog naar de verdwenen molen.

Lunch!! Heerlijk bijkomen van de koude en de regen, bij La Place.

De ergste regen was ondertussen voorbij en later werd het zowaar geheel droog. Hierna liepen we parallel aan de Dwarswetering door parken en langs sportvelden om zo veel mogelijk uit de wind te blijven. Vervolgens een stuk langs de Wetering waarbij we de

achtkantige watermolen van Leiderdorp passeerden, richting Zijlbrug. Deze over en er onderdoor, langs Volkstuincomplex Ons Buiten. Daarna drukke weg overgestoken langs de Stinksloot over een schelpenpad die overging in een blubberpad, richting Stadsmolen met fraaie flessenhals-vorm.

Deze molen had de taak om het vervuilde water (door riool en industrie) vanuit de stad dóór te spoelen. De Stinksloot mondt uit aan de ene kant in de Zijl en aan de ander kant in de Haarlemmertrekvaart. Na nog even de houtzaagmolen De Herder van afstand te hebben bekeken, gingen wij verder langs de Haarlemmertrekvaart op weg naar het Café Respons voor de afsluitende borrel. Dit café bevindt zich tegenover de plaats waar in vroeger tijd de trekschuit naar Haarlem vertrok en ook weer aan kwam uit Haarlem. De Haarlemmertrekvaart was de 'snelweg' van de 17e eeuw. Echter voordat we daar waren zagen we een opmerkelijke gele draad in de bomen, meters lang. Waar zou die voor dienen? We volgden de lijn en kwamen uit bij Ted en de bourdon. Al gezellig kletsend liep hij met de wapperende linten van de bourdon richting St. Jacques. De wind had 1 van de linten aan een boom doen vasthaken.....

Het café ging speciaal voor ons eerder open en zodoende hadden we de ruimte geheel voor ons gezelschap.

Het was een geslaagde dag met een gezellig café St. Jacques.

Verslag Anne van Velzen.

